

Kanun Numarası	5524
Başlığı	ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİ MÜDÜRLÜĞÜ KURULUŞ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN
Kabul Tarihi	21/06/2006
Kabul Edildiği Birleşim	22.Dönem 4.Yasama Yılı 118.Birleşim
Cumhurbaşkanlığına Gidiş Tarihi	23/06/2006
Cumhurbaşkanlığından Geliş Tarihi	
Cumhurbaşkanınca Yapılan İşlem	
Resmi Gazete Tarihi	
Resmi Gazete Numarası	
Diğer Bilgiler	Son Dönem Teklif Bilgileri ve Komisyon Raporları
İmza Sahipleri	Kanun Teklifinin Metni
Dönemi ve Yasama Yılı	22/4
Esas Numarası	2/773
Başkanlığa Geliş Tarihi	27/04/2006
Teklifin Başlığı	Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi
Teklifin Özeti	Atatürk Orman Çiftliği sınırları dahilinde bulunan arazilerin belli koşullarla Ankara Büyükşehir Belediyesine devredilmesi ve/veya bu araziler üzerinde intifa hakkı tesisi ve belli amaçlarla kullanımı koşuluyla sözü edilen Belediyeye tahsisine ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.
Teklifin Son Durumu	KANUNLAŞTI

Komisyon Tipi	Adı	Giriş Tarihi	Çıkış Tarihi	Yapılan İşlem	Karar Tarihi
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe Komisyonu	28/04/2006	05/06/2006	Raporunu Verdi	30/05/2006

Esas Komisyon Raporu(Sırası) 1200

Kanun Numarası: 5524

AYRIŞIK OY

Teklifin yasalaşması halinde, 1937 yılında Atatürk tarafından Türk Milletine hediye edilen Atatürk Orman Çiftliği kuruluş amacı ve felsefesinin tümüyle dışında olmak üzere, Ankara Büyükşehir Belediyesinin kullanımına açılacak ve böylece yeni bir rant alanına dönüşecektir.

Yasa teklifinde, “Çiftlik arazisi üzerinde sürmekte olan hukuki sorunların giderilmesi” ve “kentsel altyapı yapımındaki zorluklar” gibi yapay gerekçeler gösterilmekle birlikte, aşağıda açıklanacağı üzere, asıl amaç öncelikle 10 yıl için, ancak aslında tümüyle, AOÇ arazisinin Büyükşehir Belediyesine devredilerek ortadan kaldırılmasıdır.

Atatürk 1925 yılında, Ankara'nın tarımsal üretim için uygun bir zemin sağlamayan, bataklık ve kıraç arazilerinde, yurttaştan gerçekleştirdiği satın almalarla, bugünkü adıyla Atatürk Orman Çiftliğini kurmuştur.

Çiftlik için yer saptama çalışmaları, Atatürk'ün yılmaz ve önder kişiliğini ortaya koymaktadır. Atatürk, eliyle çiftliğin bugünkü yerini işaret ederek:“İstediğim yer böyle olmalıdır. Ankara'nın kenarında hem bataklık, hem çorak, hem de fena bir yer. Bunu biz ıslah etmez isek kim gelip ıslah edecektir?” demiştir.

Kayıtlarda bulunan birtakım çelişkili bilgilere karşın, başlangıçta Aydos Yaylası ile birlikte 102 bin dekar, Ankara'daki arazi varlığı açısından 52 bin dekar olan Atatürk Orman Çiftliği, halen 33.393 dekar bir arazi varlığına sahip bulunmaktadır.

Ulu Önder Atatürk, kurmuş olduğu çiftlikleri 13 yıl bizzat işlettikten sonra 11 Haziran 1937 tarihinde yazmış olduğu vasiyet mektubu ile Ulusuna emanet etmiştir. Atatürk vasiyetinde, AOÇ'nin kuruluş amacına uygun temel doğrultular olarak, aşağıda belirtilen konulara özel vurgu yapmaktadır:

- Türk Ulusuna emanet edilen Atatürk Orman Çiftliğinde, tarım ve tarım ekonomisi alanında bilim ve teknik doğrultusunda uygulamalı tarım gerçekleştirilecek, verimli üretim yolları araştırılacak ve öğretilecektir.

- AOÇ'de, ekolojiye uygun tarımsal üretim yanında, tarım sanayii de geliştirilecektir.

- AOÇ'de tarım teknolojisi üretimi ve yayımı yapılacaktır. İslah ve yetiştirme tekniklerinin üretimi ve yayımı yapılacaktır.

- AOÇ'nin elde edilen gelirinin tümü yatırıma dönüştürülecektir.

- İç ve dış pazar isteklerine uygun üretim modelleri gerçekleştirilecektir.

- Üretici örgütlenmesinde örnek uygulamalar yapılacaktır.

- Arazi ıslahı ve düzenleme uygulamalarına önem verilecektir.

- Sağlıklı bir kent çevresi sağlanacaktır.

- Tarladan sofraya gıda güvenliği uygulaması kurgulanacak, karaborsayla mücadele edilecektir.

- Tarımsal ve kırsal kalkınmanın dayanağı ve yol gösterici aracı organize edilecektir.

Türk Hukuk Sistemi içerisinde, vasiyetin Kanun Hükmünde olduğu açıktır. Bu bakımdan, AOÇ'nin, Atatürk'ün vasiyeti dışında kullanımı, hukuk açısından olanaklı değildir.

1938-1950 yılları arasında Çiftliğin 7372 dekar arazisi, değişik yöntemlerle, çeşitli kuruluşlara devir edilmiştir. Bunların genel özelliklerinin, kamu yatırımları ve tarıma dayalı sanayi yatırımları için tahsis (uçak fabrikası için Türk Hava Kurumuna, tohum ıslah istasyonu için Tarım Bakanlığına, kısa dalga verici istasyonu için Basın Yayın Genel Müdürlüğüne, mensucat sanayii için Sümerbank'a, bira fabrikası için Tekel'e vb.) olduğu görülmektedir.

Çiftliğin korunması ve yaşanan hızlı arazi kayıplarının önlenmesi amacıyla, 25.03.1950 tarihinde 5659 sayılı "Atatürk Orman Çiftliği Kuruluş Kanunu" çıkarılmıştır.

Çiftlikten yapılan arazi talanının önüne geçilebilmesi amacıyla Kanunun onuncu maddesine "Atatürk Orman Çiftliğinin bu Kanunun yayımı tarihindeki sınırları içinde bulunan gayrimenkullerin gerçek veya tüzel kişilere devir, temlik ve kamulaştırılması özel bir kanunla izin alınmasına bağlıdır" hükmü konulmuştur.

Sözü edilen yasal korumaya rağmen, 1950 yılından günümüze kadar geçen süre içinde, talan süreci, bu kez yasalara konu edilerek sürdürülmüştür.

İlginçtir ki, 5659 sayılı Yasayı değiştirmek için Kanun teklifinin AKP Grup Başkanvekili tarafından TBMM'ye sunulduğu süreçte, kimi AKP milletvekilleri bile, TBMMKİT Komisyonu raporlarına da yansıdığı şekilde, geçmiş süreci "yasal işgal-yasal talan" olarak nitelmişlerdir. 1950 sonrası dönemi "yasal işgal-yasal talan" olarak nitelerken, çok daha açık bir talan sürecini tahrik etmek amaçlı Yasa Teklifi karşısında, söyleyecek söz bulmakta zorlanıyoruz.

1938-1950 arası dönemde, Devlet Ziraat İşletmeleri Kurumu İdare Meclisi kararlarıyla Çiftlik arazisinin amaç dışı kullanımı gerçekleştirilirken, 1950-2006 arasında arazi devrinde üç yöntem kullanılmaya başlanmıştır;(1) Yasal tahsis, (2) Mahkeme kararları ile tahsis, (3) Özelleştirme uygulamaları.

1950 sonrası, 5659 sayılı Yasanın yürürlükte olduğu dönemdeki yasal tahsis yöntemi ile yapılan arazi devirleri aşağıdaki gibidir;

- 1950-1960 yılları arasında 5659 sayılı Yasanın 10'uncu maddesine göre çıkarılan 6000, 6238, 6947, 7310 sayılı yasalar,

- 1976 yılında çıkarılan 2015 ve 1983 yılında çıkarılan 2823 sayılı yasalar çerçevesinde

toplam 14.541 dekar çiftlik alanı çeşitli kuruluşlara satılmıştır.

Ayrıca, mahkeme kararı ile çeşitli şahıslara verilen araziler de, başka bir kayıp yolu olarak ortaya çıkmaktadır.

Diğer taraftan 27.11.1994 tarihinde çıkarılan 4046 sayılı "Özelleştirme Uygulamalarının Düzenlenmesine ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" çerçevesinde özelleştirilen ve çiftlik arazisinden özel kanunlarla yer verilen, Sümerbank, Tekel Genel Müdürlüğü ve Zirai Donatım Kurumu gibi kuruluşların çiftlikten almış olduğu bu araziler de özel şahısların eline geçmiştir. Böylece Atatürk Orman Çiftliği arazileri içinde yeni özel mülkiyet adacıkları meydana gelmiştir. MEY Gıdanın aldığı TEKEL içki fabrikalarının % 90'ı yabancılara satılmış, böylece ABD Firması AOÇ içinde arazi sahibi olmuştur.

2005 yıl sonu itibarıyla çeşitli nedenlerle çiftlik arazilerinde ortaya çıkan arazi kaybı toplamı 22.078 dekadır. Bu miktarın, Ulu Önder'in vasiyetiyle hazineye hediye etmiş olduğu toplam arazinin % 42'sine eşit bulunması, sürecin vehametini olanca açıklığı ile ortaya koymaktadır.

Atatürk Orman Çiftliğinin Günümüzdeki Yapısı

Bugün Ankara'nın doğu kesiminden başlayarak batı yönüne doğru uzanan bir dizi halindeki, Gençlik Parkı, eski Hipodrom, Atatürk Orman Çiftliği, Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Hacettepe ve Bilkent Üniversitelerinden oluşan arazi topluluğu, başkentin havalandırma koridoru özelliğini taşımaktadır. Ancak, eski hipodromun kaldırılarak bu alanın yapılaşmaya açılması, AOÇ arazisinden satın alınarak yapılan toptancı hali, traktör ve çimento fabrikaları ile TMO silosu yeşil kuşağı zedeleyen olumsuz yapılaşmalardır. Bunun yanında, çıkarılan özel kanunlarla bazı yapı kooperatiflerine mesken yapımı için 941 dekar arazi verilmesi, sürecin geldiği noktayı işaret etmesi bakımından önemlidir.

Diğer taraftan AOÇ arazisi içinden demiryolu ve karayolu geçişleri mevcuttur. Doğu Batı ekseninde AOÇ'den geçen yollar; İstanbul yolu, Eskişehir yolu, Ümitköy-AŞTİ yolu, Ankara-Polatlı demiryolu ve banliyö hattı, Ümitköy ve Sincan metro güzergâhlarıdır. Kuzey Güney ekseninde AOÇ'den geçen yollar ise Konya yolu, Ostim-Söğütözü yolu, Anadolu Bulvarı ve Etimesgut yolu olarak sayılabilir.

Özel kanunlarla yol geçişleri için verilen toplam arazi miktarı 1070 dekadır. Ayrıca mülkiyeti halen AOÇ Müdürlüğüne ait olduğu halde çiftlik arazisinden geçen yol ve kavşaklar da mevcuttur. Üstelik Çiftlik Yönetimi bu alanların emlak vergisini de ödemektedir.

5659 sayılı Yasanın açık hükmüne rağmen korunmanın sağlanamaması üzerine, arazi kayıplarının önüne geçebilmek için yeni bir arayışa gidilmiş ve AOÇ arazisinin doğal ve tarihi SİT alanı olması gündeme gelmiştir.

Bu bağlamda Atatürk Orman Çiftliği, 02.06.1992 tarih ve 2436 sayılı Kurul Kararı ile doğal ve tarihi SİT alanı ilan edilmiş, 27.07.1993 tarih ve 3097 sayılı Kurul Kararı ile sınırları belirlenmiştir. Buna ilave olarak Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 07.05.1998 tarih ve 5742 sayılı Kararı ile de birinci derece SİT alanı olarak ilan edilmiştir. Bu nedenle çiftlik arazisi üzerinde yapılacak tasarrufların SİT kararlarına uygun olması zorunlu görülmektedir.

Günümüzde, AOÇ; 10.413 dekar kuru ve sulu tarla tarımı yapılan, fidan ve süs bitkisi üretimi yapılan ve çayır mera arazisi;11.504 dekar orman ve park alanı; 6.881 dekar kiralınmış alan, 4.275 dekar taşocağı, bataklık, yol, kanal, bina vb. ve 320 dekar hayvanat bahçesi olmak üzere toplam 33.393 dekar araziye sahip bulunmaktadır.

Geçirilen talan ve engelleme süreci yanında kaderi ile baş başa bırakılmasına rağmen, bugün bile Atatürk Orman Çiftliği, devlet bütçesinden hiçbir katkı almadan, kaynak ve olanaklarını rasyonel kullanarak, yaşamını ve gelişimini sürdürmekte ve ekonomiye katma değer katarken kamu yararı işlevini de sürdürmektedir. Bu bağlamda AOÇ yılda 2 trilyon TL düzeyinde bir yatırımı, kendi öz kaynakları ile realize edebilmektedir. Bu kapsamda olmak

üzere, 5 yıl önce orman ve park alanı büyüklüğü yalnızca 2500 dekar iken, sorumlu ve amaca uygun bir yönetim anlayışı ile, sözü edilen alan büyüklüğü 11.504 dekara ulaşmıştır.

Bu kapsamda olmak üzere, tüm arazilerinin sınır tespit çalışmalarını tamamlayan, kiralama-tahsis vb. yollarla hiçbir yeni kayba izin vermeyen, ormanlık alanları hızla geliştiren, fabrikalarına yaptığı yatırımlarla ISO ve HACCP belgelerini alarak ürün çeşitliliğini iki katına çıkaran ve bu ürünleri Ankara dışında da pazarlamayı başaran, hayvanat bahçesindeki hayvan sayısını 2500'ün üzerine çıkaran, mali yapısını güçlendiren AOÇ'nin tüm bu gelişim süreci, bazı çevreleri rahatsız etmiş olmalı ki, "AOÇ'yi koruma" adı altında yeni bir talan sürecine kapı açılmaya çalışılmaktadır.

Söz konusu Kanun Teklifi, 5659 sayılı Kanuna ek madde eklenmesi ile ilgilidir. Teklifin savlarının ve önerilerinin, doğuracağı sonuçlar açısından analizi, şöyle özetlenebilir:

Yasa teklifi, mevcut hukuki çekişmeleri çözüme kavuşturmak için, Çiftliğe ait arazilerin, aynı plan bölgesindeki ada ve parsellerde toplanması önerisini getirmektedir. Bu, yapay bir gerektir. Böyle bir düzenleme, madde teklifinin ileriki hükümlerinde intifa hakkı verilecek kuruluş olarak tanımlanan Ankara Büyükşehir Belediyesine ve Kanunu uygulayacak kişilere geniş yetkiler verecektir. "Aynı plan bölgesindeki ada ve parsellerde toplanabilir" yaklaşımı, plan bölgesinin genişliği kavramının net olarak bilinmemesi nedeniyle sıkıntılara yol açabilir. Bu bakımdan, imara tabi tutulması zorunlu görülen alanların imar uygulamalarının incelenip değerlendirilmesi yapılmalı, parsel bazında numaraları belirlenmeli, bu parsellerin imar uygulamasındaki yeri tespit edilmelidir. Aksi takdirde uygulayıcılar Kanunu diledikleri gibi uygulama esnekliğine sahip olabilirler. Öyle anlaşılıyor ki, istenen de budur.

"Bu tür çekişmelerin önlenmesi" gerekçe gösterilerek, AOÇ'nin yok edilmesi amaçlanmaktadır. Oysa, tam tersine bir yaklaşımla, öncelikle AOÇ'nin "Koruma Nazım İmar Planı"nın hazırlanması zorunlu görülmektedir.

5659 sayılı Kanun "arazi takasına" imkân tanımadığı için ek maddede bu düzenlemenin getirilmesi istenmektedir. Mevcut sorunların giderilmesi için takas uygulanabilir bir yöntem olarak görülüyor ise, buna özgü özel kanun çıkarmak suretiyle, açıkça belirtilecek araziler için takas uygulamasının yapılması olanaklıdır. Biz buna varız. Ancak, bunu yapmak yerine, teklifte belirtildiği şekliyle tüm çiftlik arazisi için bu yetkinin tanınması, gerçek niyetin arazi rantı olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

2 nci fıkrada; "yol, meydan, alt geçit, üst geçit ve raylı toplu taşıma araçları için gerekli arazi ve yer altı tünelleri ve dere ıslahı yapılması planlanan araziler üzerinde kamu yararı ve hizmetin gerekleri dikkate alınmak suretiyle bedelsiz olarak" belediyeye intifa hakkı verilmesi istenmektedir. AOÇ arazisinde hangi parsellerin bu düzenlemeye tâbi olduğu, bu hizmetlerin karşılanabilmesi için Belediyenin kaç dekar alana ihtiyacı olduğu belli değildir. Bu belirsizlik ortada iken Kanunun bu şekli ile çıkarılması gerçeği yansıtmayacak durumları ortaya çıkarabilir.

Halbuki "Koruma Nazım İmar Planı"nın hazırlanması halinde söz konusu altyapı hizmetlerinin nerelerden geçeceği ve ne kadar arazinin gerekli olduğu ortaya çıkacağından sorun çözülmüş olacaktır. Biz, bu konunun çözümlenmesi için de katkı vermeye hazırız.

Üçüncü fıkradaki “Atatürk Orman Çiftliği arazileri” ifadesi, çiftliğin tamamının Ankara BŞB’ne devredilmesine yönelik bir yasal düzenlemenin yolunu açmaktadır. Üstelik, bu düzenlemeye yönelik bir yapay gereğe bile üretilebilmiş değildir.

Bu fıkradaki “AOÇ arazileri üzerinde, 10 yılı aşmamak şartı ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığı’nın uygun görüşü üzerine, AOÇ Müdürlüğü ile Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında yapılacak yazılı bir protokolle, Ankara Büyükşehir Belediyesi’ne intifa hakkı tesis edilebilir” hükmünün yasalaşması durumunda, Ankara BŞB fiilen AOÇ’ye el koymuş olacaktır. Yaşanan deneyimler, tıpkı ASKİ tesislerinde olduğu gibi, uzun yıllık kiralamar sonucunda AOÇ’ye dönen arazinin bulunmadığını göstermektedir.

Teklifte yer alan “10 yıl” ifadesi, tümüyle kamuoyunu yanıltmaya ve tepkileri azaltmaya yöneliktir. Ayrıca, yapılacak uygulamalarda önemli oranda yetki sahibi olacak AOÇ Müdürü, önemli oranda siyasal iktidar tarafından yönlendirilmektedir.

Yine üçüncü fıkrada “Yukarıdaki amaçların gerçekleşmesi için yapılacak kapalı tesislerin taban alanı, intifa hakkı tesis edilen arazinin % 5’ini geçemez” denilmektedir.

“Taban alanı % 5” ifadesinin anlamı 33.393 dekar AOÇ arazisinin 1670 dekarının yapılaşmaya açılması demektir. Ankara gibi bir metropolde, kent ortasındaki 1670 dekar arazi üzerinde, kaç kat yükseleceği belli olmayan bir yapılaşmanın doğuracağı rant yanında, AOÇ arazisi için neden olacağı kirlilik ve kullanım sorunlarını öngörmek zor değildir.

Atatürk Orman Çiftliği’nin, Atatürk’ün vasiyetine tümüyle sadık kalınarak, kamu yararına olan işlevlerinin geliştirilerek yönetileceği bir zeminde tutulmasına gereksinim bulunmaktadır.

Bu bağlamda, AOÇ’yi rant ve talan sürecinden tümüyle uzak tutacak bir “Koruma Nazım İmar Planı” ivedilikle hazırlanmalıdır. Sözü edilen Plan, mutlaka meslek kuruluşları, bilim çevreleri ve demokratik kitle örgütlerinin aktif katılımına açık süreçlerde oluşturulmalıdır.

Aynı kapsamda olmak üzere, koruma-kullanma dengesine ilişkin ilke ve belirlemeler ortaya koyacak bir master planın hazırlanması zorunludur. AOÇ’nin yukarıda belirtilen kuruluş amacı ve Atatürk’ün vasiyeti doğrultusunda katılımcı süreçlerde belirlenen ilkelerine uyarlı olacak biçimde, ulusal-uluslararası düzeyde açılacak bir yarışma, katılımcı ve yüksek nitelikli bir master planın hazırlanması için uygun bir zemin sağlayabilir.

Tespitler ve Yasa Teklifinin Değerlendirilmesi

1- Ankara Büyükşehir Belediyesi AOÇ ve etrafına ilişkin bütüncül kararları içeren üst ölçekli planı ve buna dayalı hiyerarşik planları ve yine AOÇ ve etrafından geçen ulaşım hatlarıyla ilişkin ulaşım master planını tüm uyarılara rağmen yıllardır yapmamıştır.

2- AOÇ’den geçmesinin zorunlu olduğu iddia edilen ulaşım hatları bir plana dayanmamaktadır. Çoğunluğu günü birlik kararlarla oluşturulmuştur. Bunun örneği Sincan Metro hattıdır. 1994 tarihli son ulaşım ana planında bu hat banliyö hattı olarak görülmektedir. Metro hatlarında değişiklik yapıldığı için, metro hattı buradan geçmek zorunda gibi gösterilmektedir.

3- Yine zırlı birlikler önünden geçen yol genişletilemediği için her gün kaza olduğu iddia edilmekte ve teklifin bir bölümünün bu olumsuzluğu giderme amacıyla hazırlandığı söylenmektedir. Teklifi hazırlayanlar ve Büyükşehir Belediyesi bu konuda hem samimi değildir, hem de kazalarda yakınlarını kaybedenlerin acılarını kullanarak hareket etmektedirler. Çünkü metro hattı yol genişlemesi ve hemzemin geçit düzenlemesi için, 29.05.1959 tarih ve 7310 sayılı Yasanın 1 inci maddesinin g bendi bu ihtiyacı karşılamaktadır. Bu nedenle yaşanan tüm olumsuzlukların muhatabı şimdiye değin bu yasaı kullanmayan Ankara Büyükşehir Belediyesidir.

4- Büyükşehir Belediyesi AOÇ'yi rant tesisine dönüştürmeyeceğini söylemektedir. Oysa, üst ölçekli imar planı olmayan Ankara'da son 20 yılda yapılan 5000 parçacı imar planı değişikliğinin yüzlercesinde (yaklaşık 250) park, yeşil alan ve ağaçlandırılacak alanlar, konut, cami+ticaret ve ticarete dönüştürülmüştür.

5- AOÇ alanının bölük pörçük parçalı yapısı nedeniyle şehircilik ilkeleri doğrultusunda birleştirilmesi ve Büyükşehir eliyle yönetilmesi söylenmektedir. Böyle bir şehircilik ilkesi yoktur. Söz konusu alanlar milyonlarca metre karelik alandır. Ancak parçaların etrafı Ankara'nın gelişme aksı üzerinde olan alanlarla çevrili olduğundan iştah açmakta ve rant alanlarına dönüştürüldüğünde getirecekleri düşünölmektedir.

6- Vatandaşlarla ihtilaf nedeniyle yargıya intikal eden AOÇ arazilerinin çoğu aslında işgal edilmiştir.

7- AOÇ Ankara'nın akciğeridir. Bu alan 1928 yılında hazırlanan Herman Jansen planında Ankara'nın havalandırma koridoru olarak planlanmıştır.

8- İmar Kanunu ve ilgili mevzuata göre AOÇ'nin planının ilgili kuruluşlardan görüş alındıktan sonra ve onlarla birlikte Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılması konusunda, TBMMKit Komisyonunun ve Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun Büyükşehir Belediyesine görev veren yazıları mevcuttur.

9- AOÇ'nin korunması yolunda 1992 ve 1998 yıllarında 1. Derece Doğal Sit ve Tarihi Sit kararları alınmış ve tescil edilmiştir. Bu nedenle koruma nazım imar planı yapılmadan bu arazide herhangi bir tasarruf yapılamaz.

10- Teklifte bu yeşil alanın % 5'i olan 1 milyon 674 bin metre karelik kesimi tamamen yapı alanı olarak ayrılmaktadır. Bu da 240 tane futbol sahası büyüklüğünde bir yapı alanı demektir. Bu kadar büyük bir alana binlerce konut, ticaret ve diğer rant tesisleri yapılabilecektir. Yasa teklifi sadece taban alanından bahsetmektedir. Yapılacak kapalı alanların kalıcı mı, geçici mi olacağı, kaç katlı olacağı, inşaat alanının ve emsalinin ne olacağı bilinmemektedir. Bu maddeye dayanarak istenirse devasa binalar yapılabilecektir. Yine yasa teklifinde belirtilen kapalı alanların rekreasyon, park, ağaçlandırma alanı, spor alanı, hayvanat bahçesi ve kültür alanı olarak kullanılabilceği ifade edilmektedir. Bu kullanımların çoğu kapalı alanı gerektirmemekte ve çiftlikte halihazırda bulunmaktadır. Rekreasyon ve spor alanları ise imar yasasına göre zaten belli yapılaşmaları getirmekte, kültür alanının ne olduğu anlaşılmamaktadır.

Kısaca % 5'lik bir yapılaşma izni çiftliğin tamamının elden gitmesi anlamına gelmektedir.

11- Bu tasarının “çiftliği koruma amacıyla hazırlandığı” söylenmekte ise de yapılacak olan koruma adı altında tam bir infazdır. İntifa hakkı tesisi için 10 yıllık süre konması göz boyama ve aldatmacadır, bu söylem süresiz devrin meydana getireceği tepkileri önlemek içindir.

Özellikle Komisyon görüşmelerinde ortaya konan görüş ve ifadeler, bu teklif yasalaştığı takdirde Atatürk Orman Çiftliğinin tarih olacağını, bu tarihi mirasın Ankara Büyükşehir Belediyesinin rant alanına dönüşeceğini açık olarak ortaya koymuştur.

Sonuç:

1- Önce yapıp sonra planlayalım anlayışı çok yanlıştır. Bu nedenle “koruma nazım imar planı” öncelikle yapılmalıdır. Kentsel alt yapı donatıları için gerekli alanların hudutları, miktarları koruma imar planında belirtilmelidir. Muhakkak bir ana ulaşım imar planı yapılmalıdır.

2- AOÇ üzerinde hangi adla olursa olsun yapılacak tasarruflarda muhakkak bir bedel alınmalıdır. Bugüne değin Devlet Mezarlığı tesisi için verilen arazi istisna olmak üzere tüm devirler bedelli yapılmıştır.

3- Kadastral kaymalar nedeniyle gerekli düzenleme koruma imar planında belirtilmeli ve AOÇ'yi minimum ölçüde etkilemelidir.

4- Parçalı haldeki arazilerin ne şekilde bütünleştirileceği koruma imar planında açıkça belirtilmelidir.

5- Yapılacak bu düzenlemeler ile arazi satışı, kiralanması ya da intifa hakkı tesisi uygulamalarına son verilmeli, artık bu yağma sonlandırılmalıdır.

6- Arazinin planlanması ve vasiyet hukukuna göre kullanılması AOÇ Müdürlüğü uhdesinde kalmalıdır. Kanun teklifinin gerekçelerinde belirtilen hususlar AOÇ üzerinde Büyükşehir Belediyesi'ne neredeyse sınırsız tasarruf hakkı verilmesini haklı kılamaz. AOÇ Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ve İlgili Mevzuatına göre 1. Derece Doğal Sit ve Tarihi Sit alanıdır. Bu yasa ve ilgili mevzuatına göre yapılması zorunlu olan bir yönetim planıyla, ilgili tüm kesimlerin katılımıyla yönetilmelidir.

7- Yasal zorunluluk nedeniyle koruma nazım imar planı yapılıncaya kadar tüm işlemler durdurulmalıdır.

Yasa teklifi, AOÇ'yi Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin rant hırsının bir aracı niteliğine dönüştürme amacındadır. Bu teklifin yasalaşması, kamu yararına aykırı sonuçlar doğuracak;Büyük Atatürk'ün, kanun niteliğinde olan vasiyetini ortadan kaldıracaktır. Bu nedenlerle Yasa Teklifine tümüyle karşı olduğumuzu belirtiriz.

Akif Hamzaçebi
Trabzon
Mustafa Özyürek
Mersin

Bülent Baratalı
İzmir
Kemal Kılıçdaroğlu
İstanbul

Gürol Ergin
Muğla
Birgen Keleş
İstanbul

Mesut Özakcan
Aydın

Ali Kemal Kumkumođlu
İstanbul

Enis Tütüncü
Tekirdađ